

יום שחור?

ירושלים, בעת הגפת דגל-הארץ על בניין העירייה, לרגל יום האומות הלאומיות, חקר מספר תושבים אם ממשלת ישראל הסכימה עתה לתוכניות בינאום הירייה.

הקרב על אפריקה

פיארה לואנה, הכריזו השליטות מלחמה על הקופים, הפוגעים ביבולים. השמידו תוך ארבעה ימים 41,791 קופים.

חינוך אנטי-חסידים

תדיאביב, בעת ויכוח על הנהגת סמל קבוע למספלות בתי-הילדים של התנועה הקיבוצית, קיבלה ועדת-המספלות של הקרי בוך הארצי החלטה המגנה את השימוש ב' חסידה כסמל, כ' החסידה עשויה לעירר בלב הילד אמונות טפלות, להביא לתוצאות בלתי-חינוכיות.

הגר זאת בבוטנים

טהראן, פרס, לאחר שהפרחים אולו מדוכני העיר, לרגל הולדת תינוקו של השאה, נאלץ אחד התושבים לשגר לארמון המלכותי שלושה קילוגרם בוטנים.

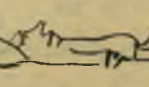
השלישי זוכה

נהריה, הביא שיכור את חברו לבית החולים של מדינת, זכה למהלומות מ' ידידו, שעה שהלה התעורר במוסד הרפואי, הצטרף אליו כדי להכות את הרופא שהזעיק כדי לספל בשניהם.

הרגל לטבע

שמוקחודם, שבדיה, חנכה העירייה רובע מגורים חדש, כינתה אותו בשם רובע השינה. מקום בו יוכלו התושבים ל'נות מהמולת העיר, הודיעה שהעירייה תפתח ברובע אליו כדי להכות את הרופא שהזעיק נוחיות הדיירים והרגליהם.

תנועה נכונה

ירושלים, פתח ועד ארגון עוני ח' ריים הפורש את פעילותו בארגון מס' בת ריקודי-בטן אכזרית, הביא ההזדהות גמורה עם התנועה שעל הבמה, הצליח לא' סוף בבית הסטודנטים עולים ברים שטיירו קודם לכן להצטרף לארגון.

שקט בבקשה!

רמת-גן, לאחר שתושב שידל פרוצה, זכה בחסדיה, שולם לה בשתי סטירות' לחי, נעצרה היצאנית באשמת הקמת רעש, שעה שהגבר נמלט מבלי לשלם.

הנמש הטובה מאירופה

תדיאביב, נתקבל במשרדי תיכנון ה' מים לישראל מכתב מאת יהודי אידיפי המצייץ כי שמע אודות בעיית מחסור המים של המדינה, מתנדב לשלוח לישראל, ללא דיחוי כלשהו, כמות גדולה של מילכים מלי-אים במים זכים.

כך אותחים מזרונים

למרות שדיונייה של ועדת החוץ והבטחון של הכנסת הם סודיים לכאורה, נוהגים רוב חברי הוועדה להדליף לעיתונאים את הנעשה בישיבותיה. יוצא מכלל זה הוא ח"כ הצ"כ, אלימלך רימלס. השבוע, כאשר טילפן עתונאי לח"כ אדום-השיער וביקש לשמוע פרטים על מה שדובר ב' ערה, ענה לו רימלס: 'מצטער, אני ייקה!'. העתונאי ניסה לשדל אותו: 'אבל קיבלתי כבר פרטים מחבר הוועדה, שגם הוא ייקה.' השיב רימלס: 'אני ייקה מסוג מיוחד!'. . . . הסיפור על ההצעה הקוסמת שהוצעה ל' שיה רון, מזכיר אגודת העתונאים, בעת שהותו בארצות-הברית, עשה לו כנפיים בארץ. רון עצמו דאג לכך שלא יהיה אדם שלא יעריך את נאמנותו הלאומית בעת ש' סרב למסור את הסיפור המלא על פרשת לבון לדייני ניוו הגניורוקי, תמורת סכום של 40 אלף ל"י. השבוע התגלה סוד הה' צעה המזוהה. בעת שהותו בניורוק, היה רון אורח במסיבה שנערכה לכבודו. כיוון שכל הנוכחים התעניינו בפרשת לבון, ציין רון כי הוא מקורב באופן אישי לפנחס לבון, וכל פרטי הפרשה הנירים לו, אך הוא חייב לשמורם בסוד. הפנייה הטלפונית מטעם הדייני ניוו באה למחרת. רון כינס מיד לאחריה את חברי העתונים הישראליים בניורוק, סיפר להם כיצד דחה בוילווול את ההצעה. רון לא ידע, עד חזרו ארצה, כי כל ההצעה לא היתה אלא מתיחה טלפונית גית של אחד העתונאים הישראליים בניור' יורק. . . . העצור החשוב, אדריף איי כמן, זכה לאחרונה לביקורה של אישיות רמת-מעלה במקום מעצרו. היה זה שר המשפטים, פנחס רון, שבא לבקר את תנאי המעצר

הממונה על מקום המעצר, מפקח פנחס דייק, הדריך את השר ושמו לשמוע את שביעות רצונו. כעבור ימים מספר שלח דיון מכתב לשר-המשפטים, בו ביקש אותו למנותו כשופט תעבורה. . . . אישיות ש' הועלתה מתחום השיכחה של כותרות הר' עתונים, השבוע, היה משה שרת. לרגל המאורע פירסם עתונאי הבוקר, יוסף ח'ריף, שורה של סיפורים המשקפים את דמותו של האישי: כאשר ביקר שרת בניור' יורק וביקש להסתפר, המלך בפניו אבא אבן על מספרה ליד בנין הארץ, שם מס' תפרים כל הגדולים. שרת ציפה בתור, וכאשר ראה כיסא מתפנה קם לתפסו. ה' ספר שלא הכירו, הסביר לו: 'סליחה אור' נ'י אבל פה מסתפרים רק האנשים החשר בים מאוד.' כאן התערב עוזרו של שרת, לחש על אוזנו של הספר מי הוא שרת. ה' ספר שינה מיד את יחסו, הסביר כי מוזמן ציפה להודמנות הגדולה הזו. הוא ביקש אף משרת לחתום בספר האורחים או חתומים על ראשי העולם ומוכן היה או לתת 500 דולאר עבור חתימה של ראש ממשלת ישראל. שרת, הגיב: 'החתימה של ראש ממשלת ישראל כבר לא תהיה לך - גם אם תשלם 500 דולאר. . . . סיפור אחר על שרת קשור בנאומו קיבוץ חצרים. לפני שנים מספר הוא הרצה שם משך ארבע שעות תמימות. כשסיים, ניגשו בני משפחתו לחלוץ את ידו. לפתע נזכר שרת: 'אוי, דיברתי ארבע שעות - ואת העיקר שכחתי לומר'. . . . בהצגת הבכורה החודשה של להקת השריון, שנערכה השבוע, נזכרו בין השאר הרמטכ"ל, רבי-אלוף חיים לסקוב, ומי שעתידי לקבל בקרוב מינוי חשוב ב' צה"ל, אלוף צבי (צ'רה) צור. גלגל עסק ביש התעכבה ההצגה החודשה, והשניים ניצלו את הזמן להחלפת דעות. . . . מספרים על אלוף-משנה שלמה גורן,

צ'רה ולסקוב, ההצגה נדחתה

ברשותו אף דוגמא אחת מציורי אריחי הקרמיקה שלו. לבסוף, התברר שהדגמים היחידים נמצאים בביתו של כספי בירושלים, לשם עלה כ"ץ בלחית ידיו יחזקאל פהר כדי להראות לו את הציורים הנדי' רים. . . . עוד לפני שיצא הגליון הרא' שון של עתון קול-ישראל, הוא כבר גרם לאינעמיות לעורכו עמום גורדון. כאשר עמד גורדון לספר על העתון באסיפה פומבית, הוא חש ברע, התעלף כמעט, והיה צורך להשיב את רוחו בכמה כוסות מים.

איך עושים עסקים

את הרעש הגדול ביותר בחוגי התיאטרון עורר השבוע המשורר בנימין גלאי, ש' תקף במדורו קפה הפון כמה מאישי התי' אטרון הישראלי, ביניהם את הבמאי גר' שון פלוטקין, אותו כינה: 'אמן העתקי' השמש אשר לתיאטרון'. פגש ידיו של גלאי, מוכתר עין-הוד איצ'יה ממכוש, את פלוטקין והתעניין איך הוא חושב להגיב על התקפתו של גלאי. השיב פלוטקין: אם אני, אניב בעל-פה. כמה קוראים יש בגלאי? אני יכול לדבר עם כולם. . . . סיפור אחר שסיפר גלאי הוא הקשר נוגע בשר האוצר, לוי אשכול: כאשר באו אנשי משק חצרים לשר האוצר ודרשו ממנו סינועית, בימי הבצורת, השיב להם אשכול: 'קל יהיה לנו יותר לאשפוכם במלון דן'. . . . על משרד בצל-ידוק לשעבר, בפסאג' שברחוב דיונוגוף, מתנוסס כיום שלט גדול המכריז: אגודת א.ח.א. אלה שסבורים כי הכתנה לראשי תיבות של אגודת חרשים-אילמים, אינם אלא טועים. הגדול, דשא, יושב כיום אברהם (פנשל הגדול) דשא, מנהל בצל-ידוק לשעבר, שמאו פורק הת' אטרון ומאו חזר ממסעו בחו"ל עוסק במכ' רה מוקדמת של משחקי קבוצת הכדורגל של כנסית ובעידוד טרטים אילמים של שמונה מילימטר. פנשל מסביר כי שמה של החברה החודשה מורכב מראשי-התיבות של שמותיהם הפרטיים של אורי וזהר, חיים טפול ואברהם דשא. מטרת האגודה: חברה בע"מ להצלחה אמנותית וקופתית כאחת. . . . הזמר אברהם וילקומירסקי עומד לצאת לארצות הברית, שם הוא מקהל ל' הצליח לא רק בתור זמר אלא גם ככוכב קולנוע. מסביר וילקומירסקי: מארו לאנצה מת כבר, נכון? . . . מנשה ורשבסקי, שחקן לילה-לו לשעבר, שהקאריירה ה' אמנותית שלו בארץ נפסקה בשל משגה פלילי ואשר נעלם לפני ארבע שנים מנוף הארץ, חזר השבוע כמנצח, משך ארבע שנות שהותו בגרמניה הספיק ורשבסקי להתעשר. הוא הצליח שם כשחקן, רכש מועדון לילה ולביקרו הקצר בארץ אף הביא עמו מכונית ששויה 20 אלף לירות. . . . כעת, כשדלילה לביא כבר הפכה לכוכבת בינלאומית מפורסמת, נזכרו חבריה השחקנים שעבדו עמה בהסרת חולות לוחטים באסיוודה מבדחת. היה זה בעת הסרת הסצינה בה שוכבת דליה עם חבריה על הגיבועה הקטנה, כשהערבים מקיפים אותה. הסרת סצינה לא מצאה חן בעיני הבמאי רפאל נוסבאוב, והוא חזר עליה כמה פעמים. לבסוף התרגו על דליה ר' צעק: 'הוריתי את האחוריים שלך, שלא יראו למתה!'. דליה נעלבה והטיחה כלפי גוסבאוב: 'עם האחוריים שלי אתה תעשה עוד יותר כסף מאשר עם כל הסרט שלך!'

לא אוכלים ואוגים

אחד הדיפלומטים האהודים ביותר בציבור הישראלי, נאצי'ם אוצ'טוב, מיופה הכוח התורכי, עונב בתחילת החודש הבא את ישראל וימונה למשרה רמת מעלה במת' לקת המזרח התיכון במשרד החוץ התורכי. את ידידיו, המצטפרים על עזיבתו, ניחם ה' שבוע אוצ'טוב: 'חילופי הגברא יתנו ה' דמנות לעוד תורכי להפגין את ידידותו ל' ישראל'. הוא התכוון למלא מקומו, ל' פאט' אינלאר, לשעבר קונסול תורכיה בפרנקפורט. . . . נסיגה קיצונית של דויד ב'גוריון מאחד העקרונות החמורים ב' יותר שקבע לעצמו, גילה איש חרות עמ' נואל כץ. כץ מספר כי במכתב שפירסם ביני כדבר, הוא השתמש פעמיים, עוד בשורה הראשונה, במילה את, בכתבו: 'קי' בלתי בתורה או ספורך ובשמתה את מכ' תבך'. . . . על חתימה מתקופת עלותו ארצה, ערב מלחמת העולם השנייה, סיפר השבוע הסופר מכס ברוד. בעלותו לארץ-ישראל, נערכו לכבודו מסיבות, סעודות, הגיגות וקבלות-פנים. באחת המסיבות, כשהקהל החל להתפרז, ניגש אליו הסופר שאול טשרניחובסקי ואמר לו: 'אדון ברוד, שמעת בימים האחרונים מבול של נאומים, אבל את זה אי-אפשר לאכול. תני, ולי אתה זקוק לכמה לירות? . . . בדרכו ליאפן לפני כשנה, התעכב הציר מאנה כ"ץ בבומביי שבהודו, וביקר שם אצל ידידו אבשלום (אפי') כספי, שהיה אז קוני סול ישראל בבומביי. לפי עתו של אפי, צייר כץ במקום כמה ציורים על אריחי קרמיקה. לאחרונה, סיפר מאנה כ"ץ לידידו כי עסק בסוג ציור זה. אולם לא נמצאה

פסוקי השבוע

- תת שר הבטחון, שמעון פרס, בעדותו בפני ועדת החוץ והבטחון: 'יש לזכור ולשנן שבעייתה האמיתית של ישראל, היא לא כיצד לקיים בה משטר חופשי, כי אם כיצד להבטיח את עצם קיומנו!'
- מזכיר הממשלה, כתריאל כ"ץ, בתשובה לשאלה אם החומר שהוגש עליי דויד בן-גוריון לממשלה בקשר לפרשת לבון, סופק את שריה: 'סיפוק זה ענין לפסיכולוגים.'
- יצחק פננקין: 'אין עתידנו בליטוש יהלומים שמקורם בקונו וסופם בפאריס, כשאנו באמצע.'
- העתון 'רבולוסיון', בטהאנו הרשמי של פידל קסטרו: 'ארצות-הברית נמצאות בעתה השני של מסך המסטיק!'
- העתון המבורגי, בוידי אונר מונטאג'ן, בכותרת על פרשת אייכמן: 'אייכמן מקהה שתוצאות משפטו יהיו לטובתו.'